

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/112/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219011537
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Ševčovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7219011537.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Ševčoviča a sudcov JUDr. Jaroslava Chleboviča a JUDr. Zuzany Homzovej, v trestnej veci obžalovanej N. I., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 13. októbra 2021, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 31.8.2020, sp. zn. 2T/81/2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovanej N. I..

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 31.8.2020, sp. zn. 2T/81/2019 bola obžalovaná N. I. uznaná za vinnú z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v V. a inde si v období od 07.05.2019 doposiaľ neplní vyživovaciu povinnosť k svojmu synovi L.. T., nar. XX.XX.XXXX, hoci táto jej vyplýva zo zákona č. 35/2005 Z.z. o rodine, a výška ktorej jej bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie, sp. zn. 19P/35/2017 z 18.4.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8CoP/306/2018 zo dňa 30.04.2019, právoplatným dňa 07.05.2019, na základe ktorých je povinná prispievať na výživu mal. L.. T., nar. XX.XX.XXXX, sumou vo výške 50,- eur mesačne, túto si však úmyselne neplní, a tak za obdobie máj 2019 až doposiaľ, s výnimkou obdobia kedy uhradila 130,- eur, dlhuje do rúk otca T. T. sumu vo výške 670,- eur.

Za to okresný súd uložil obžalovanej podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. výkon uloženého trestu odňatia slobody jej podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 51 ods. 4 písm. e) Tr. zák. obžalovanej uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku zahlásila odvolanie obžalovaná, ktoré bližšie písomne nezdôvodnila.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu uviedla, že na podanom odvolaní, ktoré zahlásila iba ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní trvá. V záverečnom návrhu poukázala na to, že si našla prácu. Na platenie výživného jej nevychádzalo, lebo musela platiť nájomné a cestovné. Mzda, ktorú dostávala nepokrývala jej potreby, a preto nemohla prispievať na dieťa. Navrhla, aby krajský súd vyhovel jej odvolaniu a ponechal ju na slobode.

Krajský prokurátor v záverečnom návrhu uviedol, že rozsudok okresného súdu považuje za vecne správny a zákonný a navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

T. T. na verejnom zasadnutí krajského súdu uviedol, že obžalovaná naposledy zaplatila dňa 30.3.2021 sumu 50,- eur. Poprel, aby obžalovaná akýmkoľvek spôsobom prispievala na výživu a výchovu ich spoločného dieťaťa.

Na základe podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci, a tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 a 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom.

Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel o svedeckú výpoveď svedka T. T., ktorý na hlavnom pojednávaní dňa 31.8.2020 uviedol, že obžalovaná je jeho bývalá družka, s ktorou má syna s tým, že došlo k ich rozchodu, toho času má novú priateľku. Obžalovaná opustila spoločnú domácnosť v roku 2016. Čo sa týka výživného to mu pravidelne neplatí. Bol opätovne podať trestné oznámenie. Od žalovaného obdobia mu uhradila 130,- eur, a to dňa 27.9.2019 vo výške 20,- eur, dňa 27.1.2020 vo výške 30,- eur, dňa 25.2.2020 vo výške 30,- eur a 11.6.2020 vo výške 50,- eur. Ďalej uviedol, že výživné obžalovaná neuhrádza asi kvôli tomu, že nemá peniaze, avšak nepýtala sa ho ani raz či nepočká. Svedok vlastní 3 izbový byt, má hypotéku a platí 300,- eur, vlastní motorové vozidlo Š. C. z roku 2011, momentálne je dobrovoľne nezamestnaný, poberá príspevok v hmotnej núdzi a na syna rodičovský príspevok v sume 24,- eur. Žiadosť o náhradné výživné si nepodal s tým, že to bude v blízkej dobe riešiť, potrebuje doniesť potvrdenie o exekúcii. On návrh podal, avšak došlo k jeho odmietnutiu Okresným súdom Banská Bystrica, nakoľko nespĺňal potrebné náležitosti. Podal opätovne žiadosť prostredníctvom obhajcu a nevie v akom štádiu sa táto žiadosť nachádza. Neplatenie výživného zo strany obžalovanej nemalo na jeho syna nepriaznivé následky, snaží sa aby mal všetko. Okrem sumy 130,- eur nemá vedomosť, aby sa obžalovaná finančne podieľala na výchove ich syna. Nemá vedomosť, aby mu prispievala inou formou, nepýta sa ho, či náhodou netreba niečo do školy, sľúbila mu nejaké veci, ale to mu nekúpila, ako aj o listinné dôkazy, na ktoré poukázal v napadnutom rozsudku a o vierohodnosti, ktorých nie sú žiadne pochybnosti a rovnako ani o zákonom spôsobe ich vykonania.

Vykonaným dokazovaním mal okresný súd za preukázané, že obžalovanej bola na základe rozsudku Okresného súdu Košice - okolie sp.zn. 19P/35/2017 zo dňa 18.4.2018, právoplatného dňa 7.5.2019 (č.l. 23-27), v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 8Cop/306/2018 (č.l. 28-31) určená vyživovacia povinnosť prispievať na maloletého sumou 50,- eur mesačne za obdobie od 7.5.2019 doposiaľ k rukám otca T. T. vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Obžalovaná si plnila svoju vyživovaciu povinnosť nepravidelne, a to peňažnou formou, za žalované obdobie (od 7.5.2019 ku 31.8.2020 - dňu vyhlásenia rozsudku prvého stupňa) spolu vo výške 130,- eur, plnenie vyživovacej povinnosti naturálnou formou okresný súd nezistil.

Čo sa týka dlžného výživného okresný súd vyrátal vyživovaciu povinnosť obžalovanej za obdobie od 1.7.2008 do 23.1.2008 spolu vo výške 670,- eur, t.j. 16 mesiacov x 50 eur = 800,- eur, pričom odrátal úhrady obžalovanej vo výške 130,- eur.

Svoje skutkové zistenia v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr.por. dostatočne podrobne, vecne správne a presvedčivo odôvodnil v napadnutom rozsudku a na ich podklade správne zistil, že skutok sa stal, a že ho spáchala obžalovaná spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozsudku. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Závery okresného súdu sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Odvolací súd po preskúmaní veci vzhľadom na uvedené dôvody dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako okresný súd, pretože dôkazy, ktoré vykonal okresný súd a na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku jednoznačne a nepochybne usvedčujú obžalovanú zo spáchania žalovaného skutku. Podané odvolanie nebolo preto spôsobilé odôvodniť zmenu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, a z toho dôvodu ho odvolací súd vo vzťahu ku skutkovým zisteniam nepovažoval za dôvodné a neakceptoval.

Vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu okresný súd nepochybil ani pri právnom posúdení konania obžalovanej ako prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., pričom svoje závery aj v tomto smere v napadnutom rozsudku tiež podrobne a zákonu zodpovedajúcim spôsobom odôvodnil a dostatočne a vecne správne sa vysporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku aj s obhajobnými námietkami obžalovanej a dôvodne ich neakceptoval.

Odvolací súd dospel nielen k rovnakým skutkovým zisteniam, ale aj k rovnakým právnym záverom ako okresný súd, a preto odvolacie námietky obžalovanej nepovažoval za dôvodné. V podrobnostiach pritom poukazuje na podrobné a vecne správne odôvodnenie napadnutého rozsudku tak vo vzťahu ku skutkovým zisteniam, ako aj k právnemu posúdeniu konania obžalovanej, s ktorými sa stotožnil.

Ani odvolací súd sa tvrdením obžalovanej, že je nevinná, že výživné neplatila, lebo nemala žiaden príjem nestotožnil, pretože, v konaní bolo preukázané, že aj v čase, keď mala príjem, vyživovaciu povinnosť neplatila pravidelne a v stanovenej výške. Ako sama uviedla, jej výdavky fakticky uhrádzali jej rodičia, resp. príbuzní, no napriek tomu výživné neuhrádzala.

Odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody ani na zmenu napadnutého rozsudku vo vzťahu k výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu, preto ani v tomto smere odvolacie námietky obžalovanej neakceptoval. Trest odňatia slobody uložený obžalovanej vo výmere 2 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 1 roka je trestom primeraným. Zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre ukladanie trestu v zmysle § 34 ods. 1,4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu zvýraznený spôsobenými následkami, ako aj pomery obžalovanej a možnosti jej nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie.

Keďže odvolací súd nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu uloženého trestu odňatia slobody, rovnako odvolanie obžalovanej vo vzťahu k výroku o treste nepovažoval za dôvodné a neakceptoval ho.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd nezistil pochybenie okresného súdu ani vo vzťahu k uloženiu povinnosti obžalovanej spočívajúcej v príkaze zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné, preto odvolanie obžalovanej ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.